

31017

A hatóság eljáró tagja felhívja a tanú figyelmét, hogy kihallgatásán jelen lehet érdekében eljáró ügyvéd (Be. 85. § (4) bekezdés).

A Be. 85. § (5) bekezdés alapján élhet az írásbeli tanúvallomás tétel lehetőségével.

A Be. 88. § (2) bekezdés alapján kérheti tanúvallomásának szó szerinti jegyzőkönyvezését.

A hatóság eljáró tagja figyelmezteti a tanút arra, hogy ha a vallomástételének nincs akadálya, köteles a legjobb tudomása és lelkiismerete szerint az igazat vallani, továbbá arra, hogy a hamis tanúrást és a mentő körülmény elhallgatását a törvény szabadságvesztéssel rendeli büntetni.

Eljáró ügyész: Kérem, nyilatkozzon arra, hogy megértette-e az elhangzott figyelmeztetést és arra, hogy vallomástételének van-e akadálya, illetőleg nyilatkozzon arra, hogy érdekében eljáró ügyvéd jelenlétét igényli-e!

A tanúnak a figyelmeztetésre vonatkozó szó szerinti, *saját kézzel jegyzőkönyvbe írt* válasza:

Megértettem.

..... *Megértettem.* .....

..... *[Handwritten Signature]* .....

tanú

Eljáró ügyész megállapítja, hogy a tanú vallomástételének nincs akadálya.

A tanú vallomása:

Elmondani kívánom, hogy Mesterházy Ernő neve számomra 2002. augusztus vége, szeptember elején került szóba, amikor a Főpolgármester az Önkormányzati választásokra készülve nekem, és Böhm András a Fővárosi Közgyűlés SZDSZ.-es frakcióvezetőjével közölte, hogy a Városháza és a civil üzleti körök között a szervezést egy olyan emberre bízna, akivel nemrégiben került kapcsolatba, és ezen személy jelenléte a legtisztább keretek között biztosítaná a hiányzó kapcsolatot. Én ekkor általános Általános Főpolgármester – Helyettes voltam, és én elzárkóztam folyamatosan attól, hogy a szükséges ügymeneten kívül bármilyen más csatornán keresztül kapcsolatba kerüljön a Fővárosi Önkormányzat a civil üzleti élettel. Én kizárólag városházi ügyekkel kívántam foglalkozni.

Demszky szerint Mesterházy a liberális politikai köröknek kívánt segíteni, kizárólag hobbyból, mert akkor már sikeres, gazdag vállalkozó volt. Semmilyen juttatást nem kapott tudomásom szerint ezért, sőt a 2002-es kampányhoz anyagi segítséget is nyújtott, és neki, mint magánembernek is segítséget nyújtott, pl. az általa egy-két alkalommal használt öltönyeit Demszkynek adta Mesterházy.

A 2002-es önkormányzati választásokra készülve Demszky közölte a frakcióval, hogy a választási lista első 5 helyére ő szeretne személyesen jelölteket állítani, és ezen személyek közül 2, csak részben ismert személy lenne, ami Mesterházy Ernő kérése is egyben. Ez szokatlan volt egyfelől az, hogy ismeretlen személyeket kívánt jelölni, másrészt Mesterházy Ernőt sem ismerte a frakció, ekkor elmondta Demszky azt, amit előzőleg Böhmnek és nekem már elmondott.

[Handwritten Signature]

A két személy, akit így Demszky Gáboron keresztül Mesterházy Ernő kérésére jelöltek, Molnár István aki akkor az SZDSZ. Fővárosi Elnöke volt, illetve Tóthfalusi György. Ezen utóbbi személyt senki sem ismerte sem a városházán, sem a frakcióban. Tóthfalusi bemutatkozása egyébként rossz benyomást keltett bennem, és más frakciótagban is, de semmilyen rossz konkrétum nem volt a bemutatkozásában.

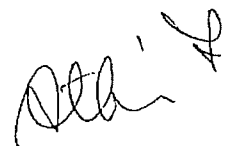
Mesterházy úrral először Demszky kérésére találkoztam, majd később a választások után Böhm Andrással együtt. Ekkor próbáltuk Mesterházy szerepét tisztázni, és elhelyezni őt a városházi rendszerben. Például a Városháza ne irreális elvárásokat fogalmazzon meg az üzleti élettel szemben az egyes beruházások kapcsán, illetve a két koalíciós partner közötti egyeztetéseket végezte. Mesterházynek egy széke nem volt Városházán.

Mesterházyval, Böhmmel együtt közöltük, hogy milyen etikai elvárásaink vannak vele szemben, miről nem lehet szó az ő esetében, ezek a konkrét városházi üzleti ügyek, hivatali ügyek, az önkormányzati cégekkel kapcsolatos ügyek.

Még 2000-ben Demszky Gábor – amikor az SZDSZ. Országos Elnöke lett – és így felmerült a pártfinanszírozás problémája, akkor kért tőlem egy feljegyzést, hogy milyen megengedhető magatartások vannak azon körben, hogy a pártfinanszírozási és a főpolgármesteri hivatal ne mosódhasson össze, tehát egy főpolgármester által elnökül SZDSZ-nek ne legyen olyan pártfinanszírozása, ami bármi módon kifogás alá esik. Ezt a feljegyzést adtam át Böhm András jelenlétében Mesterházynek, hogy ezt kívánjuk betartatni vele is. Ő ezt átolvasta, és úgy nyilatkozott, hogy elfogadja a feltételeket. A megbeszéléstől természetesen tudott Demszky Gábor is. Én azt éreztem Mesterházyt, hogy ő ezt nem vette komolyan.

Ezt követően egyszer találkoztam még Mesterházyval 2002. november vagy december hónapban. Ekkor általános jelleggel érdeklődött, hogy milyen nagyobb beruházási tenderek vannak a Fővárosban, illetve a Fővárosi cégek működésével kapcsolatban milyen terveink vannak. Én jeleztem neki a fenti megállapodás alapján, hogy miről nem lehet szó, azt mondtam neki, hogy a beruházásokkal kapcsolatban ami nyilvános adat arról kap felvilágosítást, de a többről még kérdeznie sem szabad. A városházi cégekkel kapcsolatban azt mondtam el neki, hogy miért maradt abba a privatizációs folyamat, de én a magam véleményét interpretáltam felé, hogy így nem szeretném a privatizációt folytatni, de semmi konkrétum nem hangzott el részemről. Mesterházyt látszott, hogy számára kevés ez az információ. Én erről beszéltem Demszkyvel is, mondtam neki, hogy szerintem nem értette meg Mesterházyt azt az eligazítást, amit az elején kapott. Most jutott eszembe, hogy egy konkrét tenderre, a körúti villamos beszerzésre rákérdezett, de én mondtam neki, hogy ez úgy folyik, ahogyan annak kell, de ő ebbe nem folyhat bele, és semmilyen további információt nem kaphat.

Ezek után nem sokkal Demszkyt azt kérte, hogy találkozzunk négy szemközt – ez még önmagában nem lett volna furcsa, mivel az általános helyettesem voltam – és elmondta, tudomására jutott, hogy a körúti villamos beszerzési tenderen aggályosnak mondható befolyásolási kísérlet történt, vagy történhetett. Én erre rákérdeztem, hogy milyen forrásból származik az információ, ekkor Demszky vonakodva elmondta, hogy Mesterházy tájékoztatta őt erről. Az információ az volt, hogy Josef Bleckenwegner – aki az Európai Beruházási Bank Közép-Európai vezetője volt akkor – egy bécsi cukrászdában a tender egyik pályázó résztevőjével tárgyal vagy tárgyalta. Úgy kerül ő képbe, hogy a körúti villamos beszerzéshez az EIB-vel korábban egyeztetve a Főváros tőlük akart hitelt felvenni. Ez a bank jóval olcsóbb kondíciókkal tudott hitelt adni. Az EIB. az Európai Unió bankja.

A hitelnyújtás feltétele az volt, hogy a tendert a bank figyelemmel tudja kísérni, kezdve a kiírástól a tender lebonyolításáig.

Ez egyébként már a második tender volt, mert az első eredménytelenül zárult.

Köztudomású volt, hogy Európában négy cég tud elfogadható minőségben villamost gyártani. Emiatt a kartellezés szóba jöhetett, azonban a Fővárosnak az volt érdeke, hogy a cégek versenyben legyenek az árak miatt. Három egyenértékű pályázat volt a pénzügyi boríték felbontása előtt: a Siemens, az Alstom és a Bombardier. Ez az inszulináció, emlékezetem szerint, amely befolyásolási kísérletként lett közölve a főpolgármesterrel, az Alstomot érintette, tehát a fent említett bécsi megbeszélésen az Alstom képviselőjével találkozhatott az Josef Bleckenwegner. Biztos, hogy nem a későbbi győztest a Siemenst érintette ez a szóbeszéd.

Direkt nem lehetett az tapasztalni, hogy Mesterházy Ernő a Siemens céget futtatná a tenderen, de a már említett inszulinációval, mely az Alstomot érintette, mint komoly vetélytársat, őket tulajdonképpen a kizárás felé sodorta. Míg a Bombardier cég vonatkozásában az általam már említett kettőnk közötti beszélgetés során tett olyan kijelentést, hogy az egy komolytalan cég, más város már „befürdött” vele. Ebből csak az következhetett, mivel a Siemenst Mesterházy részéről semmilyen támadás nem érte, hogy tulajdonképpen Mesterházy a Siemenst támogatta.

Én ez követően azt mondtam Demszkynek és Mesterházyknak is, hogy én a fentiek miatt kitiltom Mesterházyt a Városházáról és a hivatalból is. Azt javasoltam Demszkynek is, hogy Mesterházyval egyáltalán ne tartson kapcsolatot, de ha tart, akkor az az ő magánügye.

Az ezt követő időszakra vonatkozóan nincs tudomásom arról, hogy Mesterházy megjelent volna a Városházán vagy a Hivatalban, de feltehetőleg, ha nem is ott, hanem máshol, Demszky Gáborral kapcsolatban állt, ezt Demszky nem is tagadta.

2004-ig, amíg megtörtént a szakítás köztünk Demszky Gáborral, illetve 2006-ig, amíg még hatáskör nélkül a Városháza keretébe tartoztam nem jutott tudomásomra olyan, hogy Mesterházy Ernő bejárt volna.

2006. évi választások után én már nem tartoztam a Főpolgármesteri Hivatal keretébe.

A 2002-es önkormányzati választások után Tótfalusi György bekerült a Fővárosi Közgyűlés SZDSZ. frakciójába. Kb. fél évig nem is szólalt meg semmilyen ügyben. Amíg én a Főpolgármesteri Hivatalban voltam, Tótfalusi semmilyen fővárosi közműcégnél nem került be igazgatóságba, vagy bármilyen pozícióba.

Bojár Iván András sem dolgozott 2006-ig a Főpolgármesteri Hivatalban.

Arról hallottam, hogy Mesterházy Ernő apósa Mécs Imre. Amíg én voltam a Főpolgármester – Helyettes a fővárosi közműcégek vezetői az illetékes fővárosi bizottságokban jelentek meg elsősorban. A vezetésük kettős volt, Vajda Pál akkori főpolgármester – helyettes alá tartoztak, de nekem is voltak jogosítványaim, a mennyiben fővárosi pénzügyi jellegű események alanyai vagy tárgyai voltak, vagy privatizáció merült fel vonatkozásukban. Nálam Aba Botond járt a legtöbbször, évente kb. féltucatszor, de ezen alkalmakkor mindig keletkeztek írásos dokumentációk.

3402

Én nem folytam bele a fővárosi közműcégek napi irányításába, de tudomásom szerint Vajda Pál sem.

Amíg én Főpolgármester-Helyettes voltam nem volt olyan eset, hogy a fővárosi közműcégek vezetőinek vagy vezető beosztású illetve egyéb személynek bárki is ajánlottak volna és ez alapján került volna kinevezésre.

A BKV. gazdálkodásával kapcsolatban elmondom, hogy most tudomásom szerint a folyó fizetési hiánya 40-50 milliárd forint, ezt időnként a Főváros beruházásokkal próbálja pótolni.

Egyébként mindig volt hiány a BKV. gazdálkodásában, mert sokkal több szolgáltatást rendelt meg a Főváros a Paraméterkönyvben a cégtől, mint amennyit fizetett érte.

A hatóság eljáró tagja a Be. 79. §-ának (3) bekezdése alapján felhívja a tanú figyelmét arra, hogy a megjelenésével felmerült költség megtérítését kérheti.

Tanú nyilatkozata: A tájékoztatást megértettem, igazolásra nem tartok igényt, költségtérítést *nem* kérek.

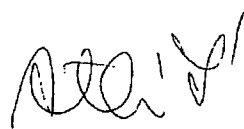
Mást elmondani nem tudok, és nem is kívánok, a felvett jegyzőkönyvet elolvasás után, mivel az általam elmondottakat helyesen tartalmazza, helybenhagyólag aláírom.

Jegyzőkönyv lezárva: 11:05 órakor

Kmf.

Dr. [redacted]
főügyészségi csoportvezető ügyész

[redacted] r.hdgy.

Atkári János
tanú